

Küçük İstavrit'in Öyküsü

Çocuk hikayeleri kategorisine eklediğimiz yeni hikayemiz,

Küçük İstavrit; yiyecek bir şey sanıp, hızla atıldı çapariye...

Önce müthiş bir acı duydu dudağında.

Gümbür gümbür, oldu yüreği.

Sonra hızla çekildi yukarıya.

Aslında hep merak etmişti: Denizlerin üstünü.

Neye benzerdi, acaba gökyüzü?

Bir yanda büyük bir merak.

Bir yanda ölüm korkusu...

“Dudağı yarıklar” denir ya, şanslıdır onlar.

Hani görüp de gökyüzünü, insanı...

Oltadan son anda kurtulanlar.

Ne fayda, balıkçının parmakları hoyratça kavradı onu.

Küçük İstavrit, anladı yolun sonunu.

Koca denizlere sığmazdı yüreği.

Oysa şimdi yüzerken, küçük yeşil leğende, cansız uzanıvermiş dostlarına, değişirdi minik

yüzgeci. İnsanlar gelip geçtiler önünden. Bir kedi yalanarak baktı gözünün içine. Yavaşça

karardı dünya. Başı da dönüyordu. Son bir kez düşündü derin maviyi. Beyaz mercanı, bir de yeşil yosunu...

İşte tam o anda, eğilip aldım onu.

Yürüdüm deniz kenarında.

Bir öpücük kondurdum başına.

İki damla gözyaşından ibaret.

Sade bir törenle saldım denizin sularına.

Bir an öyle baka-kaldı.

Sonra sevinçle dibe daldı. Gitti, tüm kederimi söküp atarak. Teşekkürü de ihmal etmemiştii:

Birkaç değerli pulunu avuçlarımda bırakarak. Balıkçı ve kedi şaşkın baktılar yüzüme. Sorar gibydiler, “Neden yaptın bunu?” diye. Demedim. Ama demek istedim:

‘‘Bir gün bulursam kendimi, yeŒil bir leğende Küçük İstavrit kadar çaresiz, son ana kadar hep bir umudum olsun diye’’.

<https://www.masal.org/kucuk-istavritin-oykusu.html>